

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 13/09-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. P. T., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 7 ods. 2 a 5, čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4 T 71/2006 z 19. januára 2007, Krajským súdom v Trenčíne sp. zn. 3 To 22/2007 zo 14. júna 2008 a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Ndt 7/2007 zo 14. mája 2007 a sp. zn. 5 Tdo 5/2008 z 24. júna 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. novembra 2008 doručená sťažnosť M. B., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 7 ods. 2 a 5, čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutiami Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 71/2006

z 19. januára 2007, Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 22/2007 zo 14. júna 2008 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. Ndt 7/2007 zo 14. mája 2007 a sp. zn. 5 Tdo 5/2008 z 24. júna 2008.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa, ktorú doplnil na výzvu ústavného súdu 12. decembra 2008, vyplýva, že okresným súdom bol vzatý do väzby nedôvodne a súd nerozhodol o predĺžení tejto väzby v lehote ustanovenej zákonom, v dôsledku čoho bol tento súd nečinný, a okrem toho vo veci nesprávne rozhodol. Vo vzťahu ku krajskému súdu namietal, že ten predovšetkým rozhodoval v nesprávnom zložení senátu, čím ho ukrátil na jeho právach spravodlivého procesu, okrem toho nedostatočne zistil skutkový stav vo veci, nesprávne ho vyhodnotil, a preto ho nespravodlivo uznal vinným z trestných činov podľa obžaloby. V nadväznosti na to namietal uznesenie najvyššieho súdu, ktorý nevyhovel jeho námietke proti zloženiu senátu sudcov krajského súdu, a vyslovil názor, že sa tento súd nedostatočne zaoberal jeho námietkami aj z vecného hľadiska. Pokiaľ najvyšší súd odmietol jeho dovolanie proti rozsudku krajského súdu, tvrdí, že tento súd nezohľadnil celé trestné konanie pred súdom a najmä jeho návrhy na vykonanie dokazovania komplexným psychiatrickým vyšetrením a komisionálnym skúmaním duševného stavu, ako aj vypočutím ním navrhovaných svedkov. Z uvedeného vyplýva, že súdy vo veci nevykonali dostatočné dokazovanie, konanie bolo vedené jednostranne, v dôsledku čoho došlo k nedostatočne zistenému skutkovému stavu, k porušeniu procesných ustanovení a k vyvodu nesprávnych skutkových a právnych záverov. Tým došlo k porušeniu jeho základných práv, ktoré označil v sťažnosti podanej ústavnému súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 T 71/2006 z 19. januára 2007, rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 To 22/2007 zo 14. júna 2007 a uzneseniami najvyššieho súdu sp. zn. Ndt 7/2007 zo 14. mája 2007 a sp. zn. 5 Tdo 5/2008 z 24. júna 2008 došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 7 ods. 2 a 5, čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 2 ústavy.

Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Z obsahu súdnych spisov ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu z 19. januára 2007 bol právnemu zástupcovi sťažovateľa doručený 2. februára 2007 a rozsudok krajského súdu zo 14. júna 2007 mu bol doručený 2. júla 2007. Uznesenie najvyššieho súdu zo 14. mája 2007 bolo právnemu zástupcovi sťažovateľa doručené 29. mája 2007 a uznesenie tohto súdu z 24. júna 2008 mu bolo doručené 6. augusta 2008.

Sťažovateľ podal sťažnosť na poštu 31. októbra 2008 a ústavnému súdu bola táto sťažnosť doručená 4. novembra 2008.

Pretože ostatné napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu (z 24. júna 2008) sa stalo právoplatným 6. augusta 2008, predmetná sťažnosť bola podaná v čase (31. októbra 2008 na poštu), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009